HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a patra)

21 noiembrie 2024*

„Recurs – Politica comercială comună – Măsuri care urmăresc să asigure exercitarea de către Uniunea Europeană a drepturilor care îi sunt conferite de normele comerțului internațional – Regulamentul (UE) nr. 654/2014 – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/886 – Uniunea vamală – Regulamentul (UE) nr. 952/2013 – Codul vamal al Uniunii – Decizii în materie de informații de origine obligatorii (IOO) adoptate de autoritățile vamale naționale – Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 – Determinarea originii nepreferențiale a anumitor motociclete Harley-Davidson – Noțiunea de «operațiuni de transformare și prelucrare care nu sunt justificate din punct de vedere economic» – Decizia de punere în aplicare a Comisiei Europene privind revocarea deciziilor în materie de IOO – Delegarea de competențe – Încredere legitimă – Dreptul la bună administrare – Dreptul de a fi ascultat”

În cauza C-297/23 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 11 mai 2023,

Harley-Davidson Europe Ltd, cu sediul în Oxford (Regatul Unit),

Neovia Logistics Services International NV, cu sediul în Vilvorde (Belgia),

reprezentate de E. Righini, avvocato, și S. Völcker, Rechtsanwalt,

recurente,

cealaltă parte din procedură fiind:

Comisia Europeană, reprezentată de F. Clotuche-Duvieusart, M. Kocjan și F. Moro, în calitate de agenți,

pârâtă în primă instanță,

CURTEA (Camera a patra),

compusă din domnul K. Lenaerts, președintele Curții, îndeplinind funcția de președinte al Camerei a patra, domnul C. Lycourgos (raportor), președintele Camerei a treia, domnii S. Rodin și N. Jääskinen și doamna O. Spineanu-Matei, judecători,

avocat general: doamna J. Kokott,

* Limba de procedură: engleza.

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

după ascultarea concluziilor avocatei generale în ședința din 30 mai 2024,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin recursul formulat, Harley-Davidson Europe Ltd și Neovia Logistics Services International NV solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 1 martie 2023, Harley-Davidson Europe și Neovia Logistics Services International/Comisia (T-324/21, denumită în continuare „hotărârea atacată”, EU:T:2023:101), prin care s-a respins acțiunea lor având ca obiect anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2021/563 a Comisiei din 31 martie 2021 privind validitatea anumitor decizii referitoare la informațiile de origine obligatorii (JO 2021, L 119, p. 117, denumită în continuare „decizia în litigiu”), adresată Regatului Belgiei.

Cadrul juridic

Dreptul internațional

2 Articolul 2 din Acordul privind regulile de origine (JO 1994, L 336, p. 144, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 154), care figurează în anexa 1 A la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) (JO 1994, L 336, p. 3, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 5), prevede:

„Până la încheierea programului de lucru pentru armonizarea regulilor de origine

[…] statele membre vor acționa astfel încât:

[…]

(b) fără a aduce atingere măsurii sau instrumentului de politică comercială de care sunt legate, regulile lor de origine nu sunt utilizate ca instrumente urmărind, direct sau indirect, favorizarea realizării de obiective comerciale;

(c) regulile de origine nu creează prin ele însele efecte de restricționare, de denaturare sau de dezorganizare a comerțului internațional. Regulile de origine nu trebuie să impună condiții stricte nejustificate și nici nu solicită, drept condiție prealabilă determinării țării de origine, îndeplinirea unei anumite condiții fără legătură cu fabricarea sau prelucrarea. Totuși, costurile care nu sunt legate direct de fabricare sau prelucrare vor putea fi luate în calcul în vederea aplicării criteriului procentului *ad valorem* […];

[…]”

Dreptul Uniunii

Reglementarea în materie vamală

– *Codul vamal comunitar*

3 Articolul 25 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO 1992, L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58, denumit în continuare „Codul vamal comunitar”) avea următorul cuprins:

„Orice transformare sau prelucrare pentru care s-a stabilit sau pentru care faptele constatate justifică prezumția că unicul său scop a fost de a se sustrage dispozițiilor aplicabile în Comunitate[a Europeană] mărfurilor din anumite țări nu se consideră în nici un caz că ar conferi […] mărfurilor obținute astfel originea țării în care aceasta a fost efectuată.”

– *Codul vamal al Uniunii*

4 Considerentele (9) și (55) ale Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO 2013, L 269, p. 1, denumit în continuare „Codul vamal al Uniunii”) au următorul cuprins:

„(9) Uniunea [Europeană] se bazează pe o uniune vamală. Este recomandabil, atât în interesul operatorilor economici, cât și al autorităților vamale din Uniune, să se reunească dispozițiile legislației vamale în vigoare într-un cod. Întemeiat pe conceptul unei piețe interne, codul respectiv ar trebui să conțină normele și procedurile generale care să asigure aplicarea măsurilor tarifare și a altor măsuri de politică comună introduse la nivelul Uniunii în legătură cu schimburile comerciale cu mărfuri între Uniune și țări sau teritorii situate în afara teritoriului vamal al Uniunii, ținând seama de cerințele respectivelor politici comune. […]

[…]

(55) În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 [TUE], pentru a realiza obiectivele fundamentale de asigurare a funcționării eficace a uniunii vamale și de implementare a politicii comerciale comune, este necesar și oportun să se stabilească normele și procedurile generale aplicabile mărfurilor care sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii sau sunt scoase în afara acestuia. […]”

5 Articolul 33 din acest cod prevede:

„(1) Autoritățile vamale iau, în baza unei cereri, […] decizii referitoare la informațiile obligatorii în materie de origine [(denumite în continuare «deciziile IOO»)].

[…]

(3) Deciziile […] IOO sunt valabile pe o perioadă de trei ani de la data la care decizia produce efecte.

[…]”

6 Potrivit articolului 34 alineatul (11) din codul menționat:

„Comisia [Europeană] poate adopta decizii prin care să impună statelor membre să revoce decizii […] IOO pentru a asigura o clasificare tarifară uniformă și corectă, respectiv stabilirea uniformă și corectă a originii mărfurilor.”

7 Articolul 59 din același cod prevede:

„Articolele 60 și 61 stabilesc norme pentru stabilirea originii nepreferențiale a mărfurilor în vederea aplicării următoarelor:

(a) Tariful vamal comun […];

(b) alte măsuri decât cele tarifare, instituite prin dispoziții ale Uniunii în domenii specifice care au legătură cu schimburile comerciale cu mărfuri; și

(c) alte măsuri ale Uniunii privind originea mărfurilor.”

8 Articolul 60 din Codul vamal al Uniunii prevede:

„(1) Mărfurile obținute în întregime într-o singură țară sau teritoriu sunt considerate ca fiind originare din acea țară sau acel teritoriu.

(2) Mărfurile în producerea cărora intervin mai multe țări sau teritorii sunt considerate ca fiind originare din țara sau din teritoriul în care au fost supuse ultimei transformări sau prelucrări substanțiale, justificate economic, efectuate într-o întreprindere echipată în acest scop și din care a rezultat un produs nou sau care reprezintă un stadiu de fabricație important.”

9 Articolul 62 din acest cod prevede:

„Comisia este împuternicită să adopte acte delegate […] pentru a stabili normele conform cărora mărfurile, pentru care este necesară stabilirea originii nepreferențiale în vederea aplicării măsurilor Uniunii menționate la articolul 59, sunt considerate ca fiind obținute în întregime într-o singură țară sau într-un singur teritoriu sau ca fiind supuse ultimei transformări sau prelucrări substanțiale, justificate economic, efectuate într-o întreprindere echipată în acest scop și din care a rezultat un produs nou sau care reprezintă un stadiu de fabricație important într-o țară sau pe un teritoriu, în conformitate cu articolul 60.”

– *Regulamentul delegat (UE) 2015/2446*

10 Potrivit considerentului (21) al Regulamentului delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii (JO 2015, L 343, p. 1):

„Pentru a se evita manipularea originii mărfurilor importate cu scopul de a evita aplicarea de măsuri de politică comercială, ultima transformare sau prelucrare substanțială ar trebui, în unele cazuri, să fie considerată a nu se justifica din punct de vedere economic.”

11 Articolul 33 din Regulamentul delegat 2015/2446, intitulat „Operațiuni de transformare și prelucrare care nu sunt justificate din punct de vedere economic (articolul 60 alineatul (2) din [Codul vamal al Uniunii])”, avea următorul cuprins:

„Orice operațiune de transformare sau de prelucrare realizată într-o altă țară sau într-un alt teritoriu se consideră a nu fi justificată din punct de vedere economic atunci când se stabilește, pe baza informațiilor disponibile, că scopul respectivei operațiuni a fost evitarea aplicării măsurilor menționate la articolul 59 din [Codul vamal al Uniunii].

[…]

În cazul mărfurilor care nu fac obiectul anexei 22-01, atunci când ultima prelucrare sau transformare se consideră a nu fi justificată din punct de vedere economic, se consideră că mărfurile au fost supuse ultimei transformări sau prelucrări substanțiale, justificate economic, care a dus la fabricarea unui produs nou sau care a reprezentat un stadiu important de fabricație în țara sau în teritoriul din care provine cea mai mare parte a materialelor, stabilită în funcție de valoarea materialelor.”

Reglementarea privind politica comercială comună

– *Regulamentul (UE) nr. 654/2014*

12 Articolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 654/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind exercitarea drepturilor Uniunii pentru aplicarea și respectarea normelor comerțului internațional și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 3286/94 al Consiliului privind adoptarea procedurilor comunitare în domeniul politicii comerciale comune în vederea asigurării exercitării de către Comunitate a drepturilor care îi sunt conferite de normele comerțului internațional, în special de cele instituite sub egida Organizației Mondiale a Comerțului (JO 2014, L 189, p. 50), prevede:

„Prezentul regulament se aplică:

[…]

(c) pentru reechilibrarea concesiilor sau a altor obligații, reechilibrare la care aplicarea unei măsuri de salvgardare de către o țară terță poate da dreptul în conformitate cu articolul 8 din Acordul OMC privind măsurile de salvgardare sau cu dispozițiile privind măsurile de salvgardare incluse în alte acorduri comerciale internaționale, inclusiv în acorduri bilaterale sau regionale;

[…]”

13 Articolul 4 din Regulamentul nr. 654/2014 prevede:

„(1) Atunci când sunt necesare măsuri pentru a proteja interesele Uniunii în cazurile menționate la articolul 3, Comisia adoptă acte de punere în aplicare în care stabilește măsurile de politică comercială adecvate. […]

(2) Actele de punere în aplicare adoptate în temeiul alineatului (1) trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

[…]

(c) în cazul unei reechilibrări a concesiilor sau a altor obligații în temeiul dispozițiilor privind măsurile de salvgardare din acordurile comerciale internaționale, măsurile Uniunii sunt substanțial echivalente cu nivelul concesiilor sau al altor obligații afectate de măsura de salvgardare, în conformitate cu condițiile din Acordul OMC privind măsurile de salvgardare sau cu dispozițiile privind măsurile de salvgardare din alte acorduri comerciale internaționale, inclusiv acorduri regionale sau bilaterale, în temeiul cărora este aplicată măsura de salvgardare;

[…]”

– *Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/724*

14 Articolul 1 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/724 al Comisiei din 16 mai 2018 privind unele măsuri specifice de politică comercială cu privire la anumite produse originare din Statele Unite ale Americii (JO 2018, L 122, p. 14) are următorul cuprins:

„Comisia notifică în scris imediat și, în orice caz, cel târziu la 18 mai 2018, Consiliul OMC pentru comerțul cu mărfuri cu privire la faptul că, în cazul în care Consiliul pentru comerțul cu mărfuri nu se opune, Uniunea suspendă, de la 20 iunie 2018, aplicarea pentru comerțul cu Statele Unite a concesiilor privind taxele vamale în temeiul [Acordului general pentru tarife și comerț (GATT)] din 1994 cu privire la produsele enumerate în anexa I și în anexa II, astfel încât să poată fi aplicate taxe vamale suplimentare la importurile acestor produse originare din Statele Unite ale Americii.”

– *Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/886*

15 În conformitate cu articolul 1 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/886 al Comisiei din 20 iunie 2018 privind anumite măsuri de politică comercială cu privire la anumite produse originare din Statele Unite ale Americii și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/724 (JO 2018, L 158, p. 5), Uniunea aplică taxe vamale suplimentare la importurile în Uniune de anumite produse originare din Statele Unite ale Americii, printre care figurează motocicletele cu motor cu piston alternativ, cu o capacitate cilindrică de peste 800 cm^3. Din articolul 2 din Regulamentul de punere în aplicare 2018/886 rezultă că aceste produse fac obiectul, pe lângă taxa vamală convențională de 6 %, al unor taxe vamale suplimentare de 25 % într-o primă etapă, începând cu 22 iunie 2018, apoi al altor taxe vamale suplimentare cu o rată de 25 % într-o a doua etapă, începând în esență de la 1 iunie 2021 cel târziu.

Istoricul litigiului

16 Istoricul litigiului este expus la punctele 20-38 din hotărârea atacată. În scopul prezentei proceduri, acesta poate fi rezumat după cum urmează.

17 În iunie 2018, guvernul Statelor Unite ale Americii a instituit taxe vamale suplimentare de 25 % și de 10 % privind importurile de oțel și, respectiv, importurile de aluminiu din Uniune, cu scopul de a favoriza și de a crește producția națională a acestor produse. Ca răspuns la instituirea acestor

taxe vamale suplimentare, Comisia a adoptat Regulamentul de punere în aplicare 2018/886, care prevede aplicarea de taxe vamale suplimentare la importul anumitor produse originare din Statele Unite, inclusiv motocicletele cu motor cu piston alternativ, cu o capacitate cilindrică de peste 800 cm^3.

18 Ca urmare a publicării acestui regulament de punere în aplicare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, Harley-Davidson Inc., o întreprindere americană specializată în construcția de motociclete, a luat cunoștință de aceste din urmă taxe vamale suplimentare.

19 La 25 iunie 2018, Harley-Davidson a depus la Securities and Exchange Commission (Comisia pentru valori mobiliare și burse de valori, Statele Unite) un raport pe formularul intitulat „*Form 8-K Current Report*” (denumit în continuare „formularul 8-K”), destinat să îi informeze pe acționarii săi cu privire la aplicarea taxelor vamale suplimentare adoptate de Uniune prin intermediul Regulamentului de punere în aplicare 2018/886, precum și cu privire la consecințele lor asupra activității sale.

20 În formularul 8-K, Harley-Davidson a arătat în special următoarele:

„Uniunea Europeană a adoptat taxe vamale pentru diverse produse fabricate în Statele Unite, printre care motocicletele Harley-Davidson. Aceste taxe, care au intrat în vigoare la 22 iunie 2018, au fost impuse ca răspuns la taxele vamale instituite de Statele Unite asupra oțelului și aluminiului exportate din [Uniune] către Statele Unite.

În consecință, taxele vamale ale [Uniunii] pentru motocicletele Harley-Davidson exportate din Statele Unite au crescut de la 6 % la 31 %. Harley-Davidson apreciază că aceste taxe vamale vor antrena un cost suplimentar de aproximativ 2 200 [de dolari americani (USD)] per motocicletă exportată din Statele Unite către [Uniune].

[…]

Pentru a face față costului substanțial al acestei sarcini tarifare pe termen lung, Harley-Davidson va pune în aplicare un plan prin care se urmărește transferul producției de motociclete destinate [Uniunii] din Statele Unite către unitățile sale internaționale în vederea evitării sarcinii tarifare. Harley-Davidson prevede că o creștere a producției în uzinele internaționale va necesita investiții suplimentare și ar putea dura cel puțin între 9 și 18 luni înainte de a fi complet încheiată.”

21 În urma publicării formularului 8-K, Harley-Davidson a ales uzina sa din Thailanda ca unitate de producție a unora dintre motocicletele sale destinate pieței Uniunii.

22 Harley-Davidson a dorit să obțină asigurări cu privire la stabilirea țării de origine a acestor motociclete. Astfel, Harley-Davidson și Neovia Logistics Services International, un intermediar care furnizează servicii de asistență logistică societății Harley-Davidson în cadrul operațiunilor sale de importuri de motociclete în Uniune prin Belgia, au depus în comun la autoritățile vamale belgiene, la 25 ianuarie 2019, primele două cereri oficiale de decizii IOO privind două familii de motociclete. Alte trei cereri de decizii IOO privind alte trei familii de motociclete au fost depuse ulterior.

23 La 31 ianuarie 2019, autoritățile belgiene au participat la o reuniune cu Comisia în legătură cu cererile de decizii IOO. La finalul acestei întâlniri, Comisia a emis un aviz informal potrivit căruia, din cauza informațiilor care figurează în formularul 8-K, criteriul justificării economice,

în sensul articolului 33 din Regulamentul delegat 2015/2446, ar putea să nu fie îndeplinit. Cu toate acestea, în pofida solicitărilor autorităților belgiene, Comisia nu a emis niciodată un aviz formal cu privire la aplicabilitatea acestei dispoziții la situația de fapt din speță.

24 La 24 iunie 2019, în temeiul articolului 33 alineatul (1) din Codul vamal al Uniunii, autoritățile vamale belgiene au adoptat două decizii IOO, prin care au recunoscut și au certificat faptul că cele două familii de motociclete vizate în primele două cereri de decizii IOO, menționate la punctul 22 din prezenta hotărâre, erau originare din Thailanda. Celelalte trei cereri de decizii IOO menționate de asemenea la punctul 22 din prezenta hotărâre au făcut ulterior obiectul aceluiași tratament din partea acestor autorități. Primele două decizii IOO au fost notificate Comisiei la 21 august 2019 de către autoritățile menționate.

25 La 5 octombrie 2020, Comisia a informat autoritățile belgiene cu privire la intenția sa de a le solicita revocarea primelor două decizii IOO. La 13 noiembrie 2020, autoritățile belgiene au răspuns Comisiei că se opuneau unei astfel de cereri de revocare. La 23 decembrie 2020, Comisia a inițiat o procedură oficială în vederea adoptării deciziei în litigiu.

26 La 5 martie 2021, Comisia a prezentat proiectul deciziei în litigiu tuturor delegațiilor naționale ale comitetului Codului vamal al Uniunii, secțiunea „Origine”, în cadrul unei proceduri de consultare scrise. Patru state membre au transmis observații cu privire la proiectul deciziei în litigiu și s-au opus avizului exprimat de Comisie în acest proiect. La 29 martie 2021, Comisia a adresat comitetului Codului vamal al Uniunii, secțiunea „Origine”, o sinteză în care a arătat că cele 23 de state membre care nu luaseră poziție și-au exprimat acordul în mod tacit cu privire la proiectul deciziei în litigiu.

27 La 31 martie 2021, Comisia a adoptat decizia în litigiu, pe care a notificat-o Regatului Belgiei la 6 aprilie 2021 și care a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* în ziua următoare, prin care se solicită autorităților belgiene revocarea primelor două decizii IOO.

28 În considerentele (6), (7) și (9) ale deciziei în litigiu, Comisia a arătat:

„(6) În urma publicării măsurilor de politică comercială ale Uniunii Europene, [Harley-Davidson] a prezentat printr-un formular 8-K […] depus la [Comisia pentru Valori Mobiliare și Burse de Valori în luna] iunie 2018 planul său de a transfera producția anumitor motociclete destinate pieței Uniunii Europene din Statele Unite ale Americii către unitățile sale internaționale din altă țară pentru a evita măsurile de politică comercială ale Uniunii Europene.

(7) Chiar dacă evitarea măsurilor de politică comercială se poate să nu fie neapărat singurul obiectiv al transferului producției, condițiile menționate la articolul 33 primul paragraf din [Regulamentul delegat 2015/2446] sunt îndeplinite pe baza datelor disponibile. Prin urmare, operațiunile de transformare sau de prelucrare efectuate în ultima țară de producție sunt considerate nejustificate din punct de vedere economic. Prin urmare, stabilirea originii nepreferențiale a motocicletelor trebuie să se bazeze pe articolul 33 al treilea paragraf.

[…]

(9) Întrucât stabilirea originii nepreferențiale a motocicletelor care fac obiectul deciziilor IOO menționate în anexă nu se bazează pe norma prevăzută la articolul 33 al treilea paragraf [din Regulamentul delegat 2015/2446], Comisia consideră că această stabilire a originii nepreferențiale este incompatibilă cu articolul 60 alineatul (2) din [Codul vamal al Uniunii], coroborat cu articolul 33 [din Regulamentul delegat 2015/2446]."

29 În urma adoptării deciziei în litigiu, autoritățile belgiene, prin scrisoarea din 16 aprilie 2021 adresată Neovia Logistics Services International, au informat recurentele cu privire la revocarea celor cinci decizii IOO adoptate privind importul în Uniune al motocicletelor fabricate de Harley-Davidson în Thailanda.

Acțiunea în fața Tribunalului și hotărârea atacată

30 Prin acțiunea introdusă la Tribunal, Harley-Davidson Europe și Neovia Logistics Services International au solicitat în special anularea deciziei în litigiu.

31 În cadrul acestei acțiuni, recurentele au invocat șase motive de anulare, întemeiate:

– primul, pe încălcarea obligației de motivare și a procedurii de consultare înainte de adoptarea deciziei în litigiu;

– al doilea, pe o eroare vădită de apreciere;

– al treilea, pe o interpretare și o aplicare eronate ale articolului 33 din Regulamentul delegat 2015/2446;

– al patrulea, pe nelegalitatea articolului 33 din Regulamentul delegat 2015/2446;

– al cincilea, pe încălcarea principiilor generale ale dreptului Uniunii și a Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și

– al șaselea, pe un abuz de putere al Comisiei în scopuri politice.

32 Prin hotărârea atacată, întrucât a înlăturat aceste șase motive de anulare, Tribunalul a respins acțiunea menționată în totalitate.

Concluziile părților în recurs

33 Recurentele solicită Curții:

– anularea hotărârii atacate;

– anularea deciziei în litigiu și

– obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de acestea în fața Curții și a Tribunalului.

34 Comisia solicită Curții:

– respingerea recursului;

– obligarea recurentelor la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la recurs

35 În susținerea recursului, recurentele invocă trei motive, întemeiate, primul, pe o interpretare eronată a articolului 33 din Regulamentul delegat 2015/2446, al doilea, prezentat cu titlu subsidiar, pe o depășire a limitelor delegării prevăzute la articolul 62 din Codul vamal al Uniunii și, al treilea, pe o încălcare a dreptului la bună administrare.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o interpretare eronată a articolului 33 din Regulamentul delegat 2015/2446

Argumentația părților

36 Primul motiv al recursului, care este împărțit în trei aspecte, vizează interpretarea reținută de Tribunal a articolului 33 din Regulamentul delegat 2015/2446.

37 Prin intermediul primului aspect al acestui motiv, recurentele susțin că Tribunalul nu a respectat obiectivul și contextul acestei dispoziții.

38 Obiectivul dispoziției menționate ar consta în precizarea conținutului articolului 60 alineatul (2) din Codul vamal al Uniunii, care ar defini originea unui produs potrivit unui criteriu factual, care constă în identificarea ultimei țări sau ultimului teritoriu în care a fost adusă o valoare adăugată semnificativă. Tribunalul ar fi transformat acest criteriu obiectiv într-un criteriu subiectiv, permițând Comisiei să efectueze o apreciere ierarhizată a unor elemente subiective.

39 Or, articolul 25 din Codul vamal comunitar, care se întemeia pe un criteriu subiectiv, ar fi fost eliminat din cauza problemelor sistemice și a dificultăților de punere în aplicare pe care le ridica. Potrivit recurentelor, acest criteriu era un factor de insecuritate juridică și era în contradicție cu articolul 2 din Acordul privind regulile de origine, care interzice ca acestea să fie utilizate ca instrumente urmărind să favorizeze realizarea de obiective comerciale sau să prevadă condiții care nu au legătură cu fabricarea sau cu prelucrarea.

40 Articolul 33 din Regulamentul delegat 2015/2446, astfel cum a fost interpretat în hotărârea atacată, ar introduce o prezumție, extrem de dificil de răsturnat, potrivit căreia, în ipoteza în care o relocare coincide cu adoptarea unei măsuri de politică comercială, eludarea acestei măsuri constituie motivul principal al relocării respective, fără a ține seama de justificările economice ale acesteia.

41 Pe de altă parte, în lumina obiectivului indicat în considerentul (21) al Regulamentului delegat 2015/2446, care constă în a preveni orice „manipulare” a originii mărfurilor importate în scopul de a evita aplicarea unor măsuri de politică comercială, articolul 33 din acest regulament delegat ar fi o clauză împotriva eludării, care, precum în materie fiscală sau în materie de taxe antidumping, ar trebui interpretată în mod strict. Această dispoziție ar viza numai relocările care

nu au în mod vădit niciun sens în lipsa măsurilor de politică comercială în cauză, asemenea articolului 13 din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 21).

42 Prin intermediul celui de al doilea aspect al primului motiv, recurentele susțin că Tribunalul a interpretat articolul 33 din Regulamentul delegat 2015/2446 astfel încât orice reacție a unei întreprinderi la măsuri de politică comercială ale Uniunii constituie, în mod aproape irefragabil, o încălcare a acestei dispoziții.

43 În loc să stabilească dacă relocarea avea un motiv rezonabil care nu era legat de eludarea unor măsuri de politică comercială ale Uniunii, Tribunalul ar fi autorizat, în practică, Comisia să redefinească țara de origine astfel încât aceasta să corespundă obiectivelor măsurilor respective. Acesta ar fi impus reclamantelor sarcina de a răsturna prezumția de încălcare a articolului 33 din Regulamentul delegat 2015/2446, deși un operator economic ar fi liber să își stabilească propria politică comercială în funcție de considerații de eficacitate comercială, ca atunci când, de exemplu, își exercită dreptul de a-și structura activitatea astfel încât să își limiteze datoria fiscală, care ar fi fost recunoscut la punctul 73 din Hotărârea din 21 februarie 2006, Halifax și alții (C-255/02, EU:C:2006:121).

44 În plus, Tribunalul ar fi considerat în mod eronat că articolul 33 din Regulamentul delegat 2015/2446 nu restrânge libertatea de a desfășura o activitate comercială, deși interpretarea reținută în hotărârea atacată ar limita în mod nejustificat libertatea întreprinderilor de a-și alege locul de producție. Faptul că, urmând raționamentul Tribunalului, ar trebui să se considere că modelele noi de motociclete, care nu au fost construite decât în Thailanda, își au originea în Statele Unite ar constitui o limitare suplimentară a acestei libertăți.

45 Prin intermediul celui de al treilea aspect al primului motiv, recurentele afirmă că hotărârea atacată conține o eroare de drept în ceea ce privește nivelul probatoriu pe care ar trebui să îl atingă Comisia pentru a impune operatorului economic sarcina de a demonstra că relocarea activității sale este justificată din punct de vedere economic. Tribunalul ar fi săvârșit o eroare atunci când a considerat că o coincidență temporală între adoptarea unei măsuri de politică comercială și relocare este suficientă pentru a stabili prezumția potrivit căreia aceasta din urmă nu este justificată din punct de vedere economic. Prin raționamentul său, acesta ar fi interpretat în mod eronat punctul 29 din Hotărârea din 13 decembrie 1989, Brother International (C-26/88, EU:C:1989:637).

46 Pe de altă parte, Tribunalul ar fi interpretat în mod selectiv noțiunea de „informații disponibile”, în sensul articolului 33 din Regulamentul delegat 2015/2446, întemeindu-se numai pe formularul 8-K pentru a atribui recurentelor sarcina probei. Din moment ce această dispoziție obliga Tribunalul să examineze toate informațiile disponibile, acesta, prin faptul că nu a luat în considerare elemente de probă ulterioare publicării acestui formular, ar fi denaturat aceste elemente și ar fi săvârșit o eroare vădită de apreciere. În lumina elementelor de probă existente, Curtea ar trebui să constate că Tribunalul a săvârșit o eroare, întrucât, deși adoptarea măsurii de politică comercială în cauză ar fi fost, desigur, faptul generator al relocării, aceasta nu ar fi avut în mod necesar ca scop principal sau dominant să se sustragă acestei măsuri.

47 Comisia consideră că argumentele dezvoltate în cadrul celui de al treilea aspect al primului motiv, referitoare la denaturarea elementelor de probă, sunt inadmisibile, pentru motivul că recurentele nu au explicat cu precizie care ar fi erorile de analiză ale Tribunalului. În orice caz, acest prim motiv ar fi nefondat.

Aprecierea Curții

48 Prin intermediul primelor două aspecte ale primului motiv de recurs, care trebuie analizate împreună, recurentele reproșează Tribunalului că a interpretat în mod eronat criteriul prevăzut la articolul 33 primul paragraf din Regulamentul delegat 2015/2446, în temeiul căruia orice operațiune de transformare sau de prelucrare realizată într-o altă țară sau într-un alt teritoriu se consideră a nu fi justificată din punct de vedere economic „atunci când se stabilește, pe baza informațiilor disponibile, că scopul respectivei operațiuni a fost evitarea aplicării măsurilor menționate la articolul 59 din [Codul vamal al Uniunii]”, precum cele în discuție în speță.

49 În primul rând, la punctul 58 din hotărârea atacată, Tribunalul a interpretat expresia „scopul respectivei operațiuni a fost evitarea”, care figurează la această dispoziție, ținând seama de faptul că termenul „scop” este utilizat în această expresie la singular, în sensul că, deși alegerea de a reloca producția poate să nu aibă ca unic scop evitarea unei măsuri de politică comercială, acest scop trebuie totuși să fie determinant. La punctul 62 din această hotărâre, Tribunalul a concluzionat că dispoziția menționată trebuie interpretată în sensul că, dacă, pe baza informațiilor disponibile, rezultă că scopul principal sau dominant al unei operațiuni de relocare a fost evitarea aplicării unor măsuri de politică comercială ale Uniunii, atunci este necesar să se considere că această relocare nu ar putea fi, din principiu, justificată din punct de vedere economic.

50 Or, această interpretare nu este viciată de nicio eroare de drept. În special, contrar celor susținute de recurente, articolul 33 primul paragraf din Regulamentul delegat 2015/2446 nu poate fi interpretat în sensul că vizează numai relocările care nu au în mod vădit niciun sens în lipsa măsurilor de politică comercială în cauză.

51 *Primo*, în măsura în care recurentele invocă prin analogie Hotărârea din 21 februarie 2006, Halifax și alții (C-255/02, EU:C:2006:121), la punctul 73 al căreia Curtea a statuat, în materia taxei pe valoarea adăugată, că un operator economic este autorizat să își structureze activitatea astfel încât să își limiteze datoria fiscală, este necesar să se constate că, chiar presupunând că această hotărâre poate fi aplicată prin analogie situației în discuție în speță, argumentul recurentelor se întemeiază pe o interpretare parțială a acesteia.

52 Astfel, la punctul 62 din hotărârea atacată, Tribunalul a dat articolului 33 primul paragraf din Regulamentul delegat 2015/2446 o interpretare similară celei reținute de Curte în materia taxei pe valoarea adăugată la punctele 75 și 86 din Hotărârea din 21 februarie 2006, Halifax și alții (C-255/02, EU:C:2006:121), și anume că constatarea existenței unei practici abuzive impune în special ca dintr-un ansamblu de elemente obiective să rezulte că operațiunile în cauză au ca scop esențial obținerea unui avantaj fiscal.

53 *Secundo*, interpretarea reținută de Tribunal la punctul 62 din hotărârea atacată, potrivit căreia criteriul decisiv pentru aplicarea acestui articol 33 este scopul principal sau dominant al unei operațiuni, este necesară pentru a asigura efectul util al acestei dispoziții. Astfel, aceasta ar fi în mare măsură lipsită de eficacitate dacă ar trebui interpretată în sensul că nu se aplică pentru simplul motiv că, pe lângă scopul principal sau dominant de a evita aplicarea unor măsuri de politică comercială a Uniunii, o relocare vizează și alte obiective de ordin secundar.

54 *Tertio*, în ceea ce privește argumentul recurentelor potrivit căruia interpretarea dată de Tribunal articolului 33 primul paragraf din Regulamentul delegat 2015/2446, care o confirmă în esență pe cea reținută de Comisie în decizia în litigiu, aduce atingere libertății lor de a desfășura o activitate comercială, este necesar să se constate că ele critică punctul 184 din această hotărâre, formulat în cadrul răspunsului Tribunalului la argumentul analog invocat în fața sa. În schimb, recurentele nu vizează, în recursul formulat, punctul 183 din hotărârea menționată, prin care Tribunalul a constatat că acestea nu au precizat elementele de fapt care ar fi de natură să demonstreze că decizia în litigiu le-ar fi limitat în mod disproporționat dreptul de proprietate sau libertatea de a desfășura o activitate comercială.

55 În plus, în ceea ce privește punctul 184 din hotărârea atacată, Tribunalul a afirmat în acesta, cu titlu suplimentar, că o eventuală limitare a dreptului de proprietate sau a libertății de a desfășura o activitate comercială a recurentelor, chiar presupunând că ar fi dovedită, ar fi consecința nu a deciziei în litigiu, ci a Regulamentului de punere în aplicare 2018/886, care a instituit taxele vamale suplimentare.

56 Prin urmare, argumentația recurentelor referitoare la o pretinsă încălcare a libertății lor de a desfășura o activitate comercială este inoperantă.

57 *Quarto*, contrar celor susținute de recurente, nu se poate deduce din considerentul (21) al Regulamentului delegat 2015/2446, care arată că ar trebui să se evite „manipularea” originii mărfurilor importate cu scopul de a evita aplicarea de măsuri de politică comercială, că articolul 33 primul paragraf din acest regulament delegat ar trebui interpretat în sensul că vizează numai relocările care nu au în mod vădit niciun sens în lipsa măsurilor de politică comercială în cauză, astfel cum ar fi cazul în ceea ce privește „eludarea” taxelor antidumping, definită la articolul 13 din Regulamentul 2016/1036.

58 Mai întâi, nicio concluzie nu poate fi dedusă din această din urmă dispoziție în vederea interpretării articolului 33 primul paragraf din Regulamentul delegat 2015/2446, din moment ce aceasta privește un alt domeniu și este redactată în termeni foarte diferiți de cei ai acestui articol 33, care nu conține nici termenul „eludare”, nici definiția detaliată pe care articolul 13 din Regulamentul 2016/1036 o dă acestui termen.

59 În continuare, este necesar să se arate că expresia „manipularea”, care figurează în considerentul (21) al acestui regulament delegat, poate acoperi o gamă largă de acțiuni voluntare care conduc la schimbarea originii mărfurilor importate. Din însuși modul de redactare a acestui considerent reiese că, printre aceste acțiuni, cele care trebuie evitate sunt cele efectuate în scopul evitării aplicării unor măsuri de politică comercială. Or, menționarea acestui scop, de altfel fără indicarea caracterului său exclusiv, ar fi superfluă și nu ar avea efect util dacă termenul „manipulare” ar fi interpretat în sensul că se referă deja, ca atare, numai la acțiunile care nu au alt scop decât evitarea aplicării unor măsuri de politică comercială a Uniunii, precum cele care rezultă din Regulamentul de punere în aplicare 2018/886.

60 În sfârșit, întrucât termenul „manipulare” nu figurează la articolul 33 primul paragraf din Regulamentul delegat 2015/2446, acesta nu poate, în orice caz, să permită interpretarea acestei dispoziții într-un mod care ar fi incompatibil cu modul său de redactare și cu economia sa. Or, interpretarea propusă de recurente nu numai că nu își găsește nicio susținere în modul de redactare și în economia dispoziției menționate, dar ar aduce de asemenea atingere efectului său util, astfel cum s-a arătat la punctul 53 din prezenta hotărâre.

61 Din cele de mai sus rezultă că Tribunalul nu a săvârșit o eroare la punctele 58 și 62 din hotărârea atacată atunci când a statuat că criteriul decisiv pentru aplicarea articolului 33 din Regulamentul delegat 2015/2446 este scopul principal sau dominant al operațiunii în cauză.

62 În al doilea rând, pe baza acestei interpretări, Tribunalul a considerat, la punctul 63 din hotărârea atacată, că, atunci când, pe baza informațiilor disponibile, rezultă că scopul principal sau dominant al unei relocări era de a evita aplicarea unor măsuri de politică comercială a Uniunii, revine operatorului economic în cauză sarcina de a face dovada că scopul principal sau dominant al acestei relocări nu era, la momentul la care a intervenit decizia privind această relocare, de a evita aplicarea unor astfel de măsuri. Potrivit Tribunalului, o astfel de probă se distinge de căutarea *a posteriori* a unei justificări economice sau de raționalitatea economică a relocării respective.

63 Prin acest raționament, Tribunalul nu a stabilit nicidecum o prezumție irefragabilă sau, cel puțin, extrem de dificil de răsturnat. Dimpotrivă, acesta a acționat pur și simplu în conformitate cu faptul că scopul principal sau dominant al operațiunii în cauză trebuie să poată fi stabilit pe baza unor elemente obiective, și anume pe baza informațiilor disponibile.

64 Astfel, din modul clar de redactare a articolului 33 primul paragraf din Regulamentul delegat 2015/2446 rezultă că această dispoziție este aplicabilă numai atunci când informațiile disponibile sunt de natură să stabilească faptul că scopul comportamentului întreprinderii vizate era de a evita aplicarea măsurii de politică comercială în cauză. Prin urmare, numai în ipoteza în care aceasta este efectiv situația, autoritățile competente sunt obligate, în temeiul acestei dispoziții, să considere această operațiune ca nefiind justificată din punct de vedere economic.

65 Or, într-o astfel de ipoteză, fie nu există elemente de fapt de natură să demonstreze că un alt scop este scopul principal sau dominant al operațiunii respective, caz în care aplicarea articolului 33 din Regulamentul delegat 2015/2446 este obligatorie, fie astfel de elemente de fapt există, însă autoritățile competente nu dispun de acestea. În acest context, este justificat ca întreprinderea în cauză, care este cea mai în măsură sau chiar singura susceptibilă să dispună de aceste elemente, să le furnizeze autorităților competente.

66 În această privință, articolul 33 din Regulamentul delegat 2015/2446 nu definește nicio caracteristică specială pe care trebuie să o prezinte informațiile „disponibile”, în special din punct de vedere temporal. Prin urmare, nu este exclus ca anumite informații să devină „disponibile” după decizia de a efectua operațiunea în cauză sau chiar după realizarea acestei operațiuni. Cu toate acestea, scopul principal sau dominant al operațiunii menționate nu poate fi apreciat decât, cel mai târziu, în momentul în care aceasta a fost decisă, astfel cum confirmă utilizarea trecutului în expresia „scopul […] a fost evitarea aplicării”. De altfel, este imposibil ca această decizie să fi fost influențată de considerații care îi sunt ulterioare.

67 În al treilea rând, contrar argumentației recurentelor, din raționamentul Tribunalului nu rezultă că este permis Comisiei să efectueze o apreciere subiectivă a scopurilor unei operațiuni sau să prezume importanța fiecăruia dintre aceste scopuri.

68 Articolul 33 primul paragraf din Regulamentul delegat 2015/2446 impune, desigur, identificarea unui element subiectiv, și anume intenția de a evita aplicarea unei măsuri de politică comercială. Totuși, această dispoziție urmărește să stabilească scopul principal sau dominant al operațiunii examinate în mod obiectiv, întemeindu-se pe informațiile disponibile. Prin urmare, astfel cum

s-a arătat la punctul 75 din hotărârea atacată, constatarea caracterului determinant al intenției de a evita aplicarea unei măsuri de politică comercială trebuie să se întemeieze pe elemente de probă obiective.

69 În această privință, articolul 33 primul paragraf din Regulamentul delegat 2015/2446 prezintă diferențe fundamentale în raport cu articolul 25 din Codul vamal comunitar, care, referindu-se la operațiunea în cauză, utiliza expresia „unicul său scop a fost de a se sustrage dispozițiilor aplicabile” și prevedea posibilitatea de a recurge la o prezumție pentru a stabili un astfel de obiect. Prin urmare, nu există nicio incompatibilitate între hotărârea atacată și voința legiuitorului de a elimina această din urmă dispoziție.

70 Din constatările care precedă rezultă că incompatibilitatea, invocată de recurente, a articolului 25 din Codul vamal comunitar cu articolul 2 din Acordul privind regulile de origine nu poate fi considerată relevantă pentru aprecierea interpretării date articolului 33 primul paragraf din Regulamentul delegat 2015/2446 în hotărârea atacată. Astfel, acest argument al recurentelor se întemeiază pe premisa că Tribunalul a transformat în criteriu subiectiv criteriul obiectiv cuprins în acest articol 33 primul paragraf. Or, astfel cum s-a constatat la punctele 67 și 68 din prezenta hotărâre, această premisă este eronată.

71 Având în vedere cele de mai sus, primele două aspecte ale primului motiv de recurs trebuie înlăturate.

72 Al treilea aspect al primului motiv privește regimul probatoriu stabilit la punctele 70 și 71 din hotărârea atacată. La punctul 70, Tribunalul a constatat o coincidență temporală între intrarea în vigoare a Regulamentului de punere în aplicare 2018/886, care a instituit taxele vamale suplimentare, și anunțul operațiunii de relocare în cauză. Referindu-se la punctul 29 din Hotărârea din 13 decembrie 1989, Brother International (C-26/88, EU:C:1989:637), Tribunalul a considerat că o astfel de coincidență temporală este de natură să justifice prezumția potrivit căreia o relocare are drept scop evitarea aplicării unor măsuri de politică comercială.

73 În prima teză a punctului 71 din hotărârea atacată, Tribunalul a arătat că din cuprinsul acestui punct 29 reiese că, în prezența unei astfel de coincidențe temporale, revine operatorului economic în cauză sarcina de a face dovada unui motiv rezonabil, altul decât acela de a eluda consecințele care decurg din dispozițiile în cauză, pentru realizarea operațiunilor de fabricare în țara în care producția a fost relocată.

74 În această privință, este necesar să se observe că punctele 70 și 71 din hotărârea atacată nu încalcă sensul punctului 29 din Hotărârea din 13 decembrie 1989, Brother International (C-26/88, EU:C:1989:637), invocat de recurente în fața Tribunalului. La acest punct 29, Curtea a statuat că, în cazul unei coincidențe temporale între intrarea în vigoare a reglementării pertinente și transferul asamblării componentelor unui produs, revine operatorului economic în cauză sarcina de a face dovada unui motiv rezonabil al acestui transfer pentru a respinge prezumția potrivit căreia transferul menționat a fost efectuat în vederea evitării consecințelor care decurg din această reglementare.

75 Acest punct 29 conține, desigur, o interpretare a articolului 6 din Regulamentul (CEE) nr. 802/68 al Consiliului din 27 iunie 1968 privind definiția comună a noțiunii de origine a mărfurilor (JO 1968, L 148, p. 1). Această dispoziție corespunde în esență articolului 25 din Codul vamal

comunitar, care, astfel cum s-a arătat la punctul 69 din prezenta hotărâre, se caracterizează prin diferențe fundamentale în raport cu articolul 33 primul paragraf din Regulamentul delegat 2015/2446, din moment ce prevedea în mod expres posibilitatea recurgerii la o prezumție.

76 În aceste condiții, raționamentul Tribunalului nu este viciat de o eroare, întrucât articolul 33 primul paragraf din Regulamentul delegat 2015/2446 impune să se stabilească, pe baza elementelor de fapt disponibile, obiectivul operațiunii, care trebuie interpretat ca fiind scopul principal sau dominant, astfel cum a statuat în mod întemeiat Tribunalul la punctele 58 și 62 din hotărârea atacată.

77 Or, la punctul 70 din hotărâre, Tribunalul s-a întemeiat pe informațiile disponibile, vizând atât obiectivul relocării producției sale, indicat de Harley-Davidson în formularul 8-K, cât și coincidența temporală dintre intrarea în vigoare a Regulamentului de punere în aplicare 2018/886 și anunțarea acestei operațiuni de relocare.

78 Astfel, la punctul 70 din hotărârea atacată, Tribunalul a constatat printre altele că, prin faptul că a indicat în formularul 8-K că dorea, prin relocarea producției sale, doar „evitarea sarcinii tarifare” rezultate din intrarea în vigoare a taxelor vamale suplimentare, Harley-Davidson a avut ca scop principal sau dominant evitarea aplicării acestor măsuri de politică comercială. Tribunalul a subliniat în această privință că reiese cu claritate din obiectul și din conținutul formularului 8-K că acesta, care poartă data de 25 iunie 2018, a fost publicat ca reacție imediată la publicarea Regulamentului de punere în aplicare 2018/886, la numai cinci zile după publicarea menționată și la trei zile după intrarea în vigoare a acestui regulament de punere în aplicare.

79 Pe baza acestor elemente, Tribunalul putea, fără a încălca articolul 33 primul paragraf din Regulamentul delegat 2015/2446, să considere că s-a stabilit la prima vedere că relocarea în cauză avea drept scop evitarea aplicării măsurilor de politică comercială. În acest caz, operatorului economic în cauză îi revenea sarcina de a face dovada unui motiv rezonabil diferit, care ar fi demonstrat că scopul principal sau dominant al operațiunii era străin de acest scop.

80 În ceea ce privește pretinsa denaturare a elementelor de probă de către Tribunal, este necesar să se constate că recurentele solicită, în realitate, o nouă apreciere a elementelor de probă, fără a indica în mod suficient de precis denaturarea reproșată Tribunalului și fără a demonstra erorile de analiză care, în aprecierea lor, l-ar fi determinat pe acesta să săvârșească această denaturare. O astfel de contestație este, prin urmare, inadmisibilă în stadiul recursului (a se vedea în acest sens Hotărârea din 8 iunie 2023, Severstal și NLMK/Comisia, C-747/21 P și C-748/21 P, EU:C:2023:459, punctul 52).

81 Rezultă din tot ceea ce precedă că este necesar să se înlăture și al treilea aspect al primului motiv de recurs și, prin urmare, acest motiv trebuie să fie înlăturat în totalitate.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe depășirea limitelor delegării cuprinse la articolul 62 din Codul vamal al Uniunii

Argumentația părților

82 Prin intermediul celui de al doilea motiv, prezentat cu titlu subsidiar, recurentele reproșează Tribunalului o eroare de drept care ar fi cuprinsă la punctele 86-90 din hotărârea atacată. Articolul 33 din Regulamentul delegat 2015/2446, astfel cum a fost interpretat în hotărârea atacată, ar încălca articolul 290 TFUE prin modificarea anumitor elemente esențiale ale articolului 60 alineatul (2) din Codul vamal al Uniunii.

83 Această interpretare ar înlocui criteriul obiectiv prevăzut la articolul 60 alineatul (2), întemeiat pe justificarea economică a operațiunii, cu un criteriu subiectiv, întemeiat pe intenția operatorului economic. Interpretarea menționată ar însemna să se admită că Comisia a efectuat o alegere politică, contrară alegerii politice a legiuitorului care consta, prin eliminarea articolului 25 din Codul vamal comunitar, în renunțarea la acest criteriu subiectiv. Aceeași interpretare ar aduce atingere ierarhiei normelor și securității juridice prin crearea unui drept diferit în actul delegat în raport cu actul legislativ.

84 Comisia contestă această argumentație.

Aprecierea Curții

85 Prin intermediul celui de al doilea motiv se urmărește constatarea nelegalității articolului 33 din Regulamentul delegat 2015/2446, astfel cum a fost interpretat de Tribunal.

86 Din moment ce dispozițiile dreptului Uniunii nu pot fi considerate nevalide atunci când pot primi o interpretare care să asigure conformitatea acestora cu normele de drept superior [a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 noiembrie 2023, Ligue des droits humains (Verificarea prelucrării datelor de către autoritatea de supraveghere), C-333/22, EU:C:2023:874, punctul 57], acest motiv nu poate fi înțeles decât în sensul că contestă în esență interpretarea dată de Tribunal articolului 33 primul paragraf din Regulamentul delegat 2015/2446.

87 Totuși, argumentația recurentelor pornește de la premisa că Tribunalul a interpretat articolul 33 primul paragraf din Regulamentul delegat 2015/2446 în sensul că cuprinde un criteriu subiectiv. Or, astfel cum s-a arătat la punctele 67 și 68 din prezenta hotărâre, această premisă este eronată.

88 În consecință, este necesar ca al doilea motiv de recurs să fie înlăturat.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la bună administrare

Argumentația părților

89 Al treilea motiv de recurs cuprinde două aspecte.

90 Prin intermediul primului aspect, recurentele susțin că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat, la punctele 166-169 din hotărârea atacată, că încălcarea de către Comisie a dreptului de a fi ascultat nu justifică anularea deciziei în litigiu. Din cuprinsul punctului 46 din

Hotărârea din 21 septembrie 2017, Feralpi/Comisia (C-85/15 P, EU:C:2017:709), și din cuprinsul punctului 56 din Hotărârea din 16 ianuarie 2019, Comisia/United Parcel Service (C-265/17 P, EU:C:2019:23), ar rezulta că acest drept constituie o normă fundamentală de procedură. Aspectul decisiv ar fi acela dacă întreprinderea în cauză ar fi putut avea o șansă, chiar redusă, de a-și asigura mai bine apărarea.

91 Acest criteriu ar fi îndeplinit în speță, întrucât recurentele ar fi putut invoca numeroase probe factuale, prezentate în fața Tribunalului, ca urmare a faptului că relocarea era justificată din punct de vedere economic. Ar trebui de asemenea să se țină seama de răsturnarea sarcinii probei ca urmare a prezumției stabilite în aplicarea articolului 33 din Regulamentul delegat 2015/2446.

92 Chiar dacă aplicarea corectă în speță a articolului 33 din Regulamentul delegat 2015/2446 ar depinde numai de aspecte de drept, ceea ce recurentele contestă în lumina punctelor 64 și 72 din hotărârea atacată, dreptul de a prezenta argumente juridice ar face parte din dreptul de a fi ascultat, în special ținând seama de divergențele de opinii dintre Comisie și autoritățile belgiene și de refuzul acestei instituții de a furniza un aviz formal privind interpretarea articolului 33 din Regulamentul delegat 2015/2446.

93 Prin intermediul celui de al doilea aspect al celui de al treilea motiv recurentele susțin că Tribunalul a interpretat în mod eronat principiile încrederii legitime și securității juridice, precum și dreptul la bună administrare.

94 În primul rând, Tribunalul ar fi ignorat, la punctele 145-147 din hotărârea atacată, punctele 10-12 din Hotărârea din 3 martie 1982, Alpha Steel/Comisia (14/81, EU:C:1982:76), și punctele 35-38 din Hotărârea din 17 aprilie 1997, de Compte/Parlamentul (C-90/95 P, EU:C:1997:198), din care ar rezulta că incompatibilitatea unui act juridic cu dreptul Uniunii nu constituie un obstacol absolut în calea aplicării principiului încrederii legitime. În această privință, aspectul decisiv ar fi acela dacă acest act conferă un avantaj unei persoane.

95 În speță, deciziile IOO ar fi creat așteptări legitime, pe baza cărora ar fi fost adoptate decizii comerciale majore, cu efecte pe termen lung. Prin urmare, decizia în litigiu ar fi trebuit să intervină într-un termen rezonabil. Întrucât deciziile IOO sunt valabile trei ani în temeiul articolului 33 alineatul (3) din Codul vamal al Uniunii, revocarea lor după aproximativ doi ani de la adoptarea lor ar aduce în mod vădit atingere principiului securității juridice și ar crea un prejudiciu pentru recurente. În plus, articolul 33 din Regulamentul delegat 2015/2446 nu poate fi calificat drept „precis”, calificare care ar fi în contradicție cu caracterul inedit al revocării unei decizii IOO de către Comisie.

96 În al doilea rând, analiza referitoare la durata procedurii urmate de Comisie, cuprinsă la punctele 175 și 176 din hotărârea atacată, nu ar fi întemeiată în drept. În această privință, Tribunalul ar fi trebuit să țină seama de importanța cauzei pentru persoana vizată. Perioada relevantă ar fi cea cuprinsă între, pe de o parte, 31 ianuarie 2019, data primelor discuții ale Comisiei cu autoritățile belgiene, sau, în subsidiar, 24 iunie 2019, data adoptării primelor două decizii IOO de către autoritățile belgiene, și, pe de altă parte, 7 aprilie 2021, data publicării deciziei în litigiu. Durata procedurii de adoptare a deciziei în litigiu, de 21 sau de 26 de luni, nu ar fi justificată având în vedere caracterul pretins evident al nelegalității deciziilor IOO. În orice caz, o astfel de durată ar depăși cu mult ceea ce este acceptabil.

97 Încălcarea dreptului la bună administrare și a principiului general de drept al Uniunii care impune să se acționeze într-un termen rezonabil ar impune, indiferent dacă această întârziere a determinat sau nu o încălcare a dreptului la apărare, anularea atât a hotărârii atacate, cât și a deciziei în litigiu, întrucât Comisia a decăzut din dreptul de a acționa tardiv.

98 Comisia contestă această argumentație.

Aprecierea Curții

99 Primul aspect al celui de al treilea motiv vizează punctele 166-169 din hotărârea atacată, în care Tribunalul, deși a recunoscut că Comisia nu și-a îndeplinit obligația de a asculta recurentele înainte de adoptarea deciziei în litigiu, a statuat că această neregularitate nu era suficientă pentru a conduce la anularea acestei decizii. Procedând astfel, Tribunalul a aplicat, potrivit recurentelor, criterii diferite de cele rezultate din jurisprudența Curții.

100 În această privință, la punctul 162 din hotărârea atacată, Tribunalul a făcut trimitere la jurisprudența Curții potrivit căreia, pentru ca încălcarea dreptului de a fi ascultat să poată conduce la anularea actului în cauză, trebuie să existe posibilitatea ca procedura administrativă să fi putut produce un rezultat diferit (Hotărârea din 5 mai 2022, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Comisia, C-718/20 P, EU:C:2022:362, punctul 49). Acest criteriu este amintit de asemenea, în esență, la punctul 167 din hotărârea atacată.

101 Referindu-se, prin analogie, la punctul 98 din Hotărârea din 29 iunie 2006, SGL Carbon/Comisia (C-308/04 P, EU:C:2006:433), Tribunalul a considerat de asemenea, la punctul 162 din hotărârea atacată, că revine reclamantelor sarcina de a face dovada, prin prezentarea unor elemente concrete sau cel puțin a unor argumente sau indicii suficient de fiabile și de precise, că decizia Comisiei ar fi putut fi diferită, permițând astfel stabilirea în mod concret a unei atingeri aduse dreptului la apărare.

102 Procedând astfel, Tribunalul a identificat în mod corect jurisprudența relevantă a Curții în ceea ce privește dreptul oricărei persoane de a fi ascultată înainte de luarea oricărei măsuri individuale care ar putea să îi aducă atingere, astfel cum rezultă din articolul 41 alineatul (2) litera (a) din Carta drepturilor fundamentale.

103 Astfel, pe de o parte, punctul 46 din Hotărârea din 21 septembrie 2017, Feralpi/Comisia (C-85/15 P, EU:C:2017:709), invocat de recurente, se referă la dreptul la o audiere astfel cum este prevăzut în cadrul specific al Regulamentului (CE) nr. 773/2004 al Comisiei din 7 aprilie 2004 privind desfășurarea procedurilor puse în aplicare de Comisie în temeiul articolelor [101 și 102 TFUE] (JO 2004, L 123, p. 18, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 242).

104 Pe de altă parte, pentru a obține anularea unui act atacat în temeiul articolului 263 TFUE, revine persoanei care invocă o încălcare a dreptului său la apărare sarcina de a demonstra că există o posibilitate ca procedura administrativă care a condus la adoptarea acestui act să fi putut conduce la un rezultat diferit (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 septembrie 2018, Infineon Technologies/Comisia (C-99/17 P, EU:C:2018:773, punctul 79 și jurisprudența citată). În această privință, deși nu se poate impune persoanei care se prevalează de o astfel de neregularitate să demonstreze că, în lipsa acesteia, actul în cauză ar fi avut un conținut mai favorabil intereselor sale, aceasta trebuie totuși să dovedească în mod concret că o asemenea ipoteză nu este complet exclusă (Hotărârea din 28 septembrie 2023, Changmao Biochemical Engineering/Comisia, C-123/21 P, EU:C:2023:708, punctul 170 și jurisprudența citată).

105 În aplicarea acestui criteriu, fără a săvârși o eroare de drept, Tribunalul, după ce a constatat, la punctul 166 din hotărârea atacată, o încălcare a dreptului recurentelor de a fi ascultate, a considerat, la punctele 167-170, că probele factuale ale faptului că relocarea era „justificată din punct de vedere economic” ca urmare a creșterilor de eficiență economică așteptate nu erau susceptibile să creeze o posibilitate ca procedura administrativă să poată conduce la un rezultat diferit.

106 Astfel, este suficient în această privință să se arate că, la punctul 170 din această hotărâre, care nu este vizat în mod direct de prezentul recurs și care face trimitere la punctele 65 și 66 din hotărârea menționată, Tribunalul a statuat că reclamantele nu au prezentat în fața sa elemente concrete de natură să demonstreze că relocarea în cauză fusese justificată în principal ca urmare a unor considerații străine de instituirea taxelor vamale suplimentare prevăzute de Regulamentul de punere în aplicare 2018/886.

107 În aceste condiții, primul aspect al celui de al treilea motiv trebuie respins.

108 Al doilea aspect al celui de al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea principiului încrederii legitime și pe încălcarea dreptului recurentelor la bună administrare care ar decurge din durata procedurii urmate de Comisie.

109 În primul rând, la punctul 144 din hotărârea atacată, Tribunalul a constatat, fără ca acest lucru să fie contestat în cadrul prezentului recurs, că o decizie IOO, adoptată în temeiul articolului 33 din Codul vamal al Uniunii, nu are ca obiectiv și nu poate avea ca efect să garanteze în mod definitiv operatorului economic faptul că originea mărfurilor la care se referă această decizie nu va fi modificată ulterior, dat fiind că, în temeiul articolului 34 alineatul (11) din acest cod, Comisia poate adopta decizii prin care solicită statelor membre să revoce decizii IOO pentru a garanta o clasificare tarifară sau o determinare a originii corecte și uniforme a mărfurilor.

110 Procedând astfel, Tribunalul a efectuat o interpretare exactă a articolului 33 și a articolului 34 alineatul (11) din Codul vamal al Uniunii, care de altfel nu a fost criticată de recurente în cadrul prezentului recurs. Această interpretare constituie un temei suficient pentru a înlătura argumentația în primă instanță întemeiată pe încălcarea principiului respectării încrederii legitime. În consecință, astfel cum arată doamna avocată generală la punctul 105 din concluzii, motivele prin care Tribunalul, la punctele 145-147 din hotărârea atacată, a înlăturat această argumentație au un caracter neesențial în raport cu cele care figurează la punctul 144 din această hotărâre. Criticile recurentelor privind punctele 145-147 din hotărârea menționată trebuie, prin urmare, să fie înlăturate ca inoperante.

111 În al doilea rând, la punctul 164 din hotărârea atacată, Tribunalul a amintit, întemeindu-se pe jurisprudența Curții, că caracterul rezonabil al termenului de desfășurare a procedurii trebuie apreciat în funcție de împrejurările proprii fiecărei cauze. Miza litigiului pentru persoana interesată face parte, desigur, din aceste împrejurări, însă nu este vorba decât despre o împrejurare printre altele (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 mai 2022, Klein/Comisia, C-430/20 P, EU:C:2022:377, punctul 72 și jurisprudența citată), pe care Tribunalul trebuie să o aprecieze ca element de fapt.

112 În plus, caracterul rezonabil al duratei unei proceduri nu poate fi stabilit prin raportare la o limită maximă precisă, determinată în mod abstract (Hotărârea din 12 mai 2022, Klein/Comisia, C-430/20 P, EU:C:2022:377, punctul 86). Același lucru este valabil și în ceea ce privește stabilirea punctului de plecare pentru calculul acestei durate, în lipsa, precum în speță, a unor indicații precise în dispozițiile aplicabile.

113 În acest context, argumentele recurentelor nu pot fi admise decât dacă s-ar stabili că Tribunalul a denaturat faptele. Or, recurentele nu invocă o astfel de denaturare, limitându-se în esență să solicite o nouă apreciere a faptelor, ceea ce nu este de competența Curții în cadrul recursului (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 septembrie 2024, Anglo Austrian AAB/BCE și Far-East, C-579/22 P, EU:C:2024:731, punctul 147, precum și jurisprudența citată).

114 În aceste condiții, al doilea aspect al celui de al treilea motiv trebuie de asemenea respins. Prin urmare, acest motiv trebuie să fie respins în totalitate.

115 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, în măsura în care niciunul dintre motivele de recurs nu este admis, acesta din urmă trebuie respins.

Cu privire la cheltuielile de judecată

116 Potrivit articolului 184 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții, atunci când recursul nu este fondat, Curtea se pronunță asupra cheltuielilor de judecată.

117 În conformitate cu articolul 138 alineatul (1) din acest regulament de procedură, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acesta, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.

118 Întrucât recurentele au căzut în pretenții, se impune obligarea acestora la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului, conform concluziilor Comisiei.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a patra) declară și hotărăște:

1) **Respinge recursul.**

2) **Obligă Harley-Davidson Europe Ltd și Neovia Logistics Services International NV să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comisia Europeană.**

Semnături